

ODRODEK (5) *sb m*

Oba o oraz e jasne.

sg N odrodek (4). ◇ [D odrodkowi.] ◇ V odrodku (1). ◇ [pl N odrodkowie.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Ten, kto jest gorszy niż rodzice lub przodkowie, wyrodek; degener Mącz, Calag, Cn (5) : Degener, Odrodek/ wyrodek/ niecnotá. Mącz 143d; Calag 520b; POPIEL PierwŹy/ Syn iego/ niewieŹciuch/ odrodek/ Do Krufzwice Stolicę przenioŹ/ Źwych wyrodek. KlonKr wstęp A2v, B2.

Wyrażenia: »ojca odrodek, [odrodek od ojców]« (1): VVLADZISLAVV WTOry/ Oycá odrodek ták cnego: Chćiwie bráckiego prágnąc/ wygnan y z włáŹnego. KlonKr wstęp A3; [by nyebýly odrothkowie od Oyczow ŹwogŹch. ArgWykład 121].

[»odrodek przodkow«: obywatele [...] powstać mają przeciwko takiemu, jako przeciwko odrodkowi przodków swych bezecnemu AktaSejmikPozn 1572/7.]

Synonim: wyrodek.

MP, RS